

praguri de singurătate

Anisoara Iordache

poetului Anghel Dumbrăveanu

ceața se-nfiripă...
dincolo de porțile soarelui,
lumina stelelor adâncește misterul.
umbre se suprapun
sub sticla cuvintelor.

tună printre scuturile boreale ale lunii;
cineva din spatele norului-
ouă de struț,
aruncă
prin ramurile înmugurite ale vorbelor.
vrăbii-pe acoperiș,
frâng
curcubelul unei plecări:
regrete în urmă...

*

lepidoptera,
aripi cenușii întinde peste frânturi de amurguri.
venise timpul
să-i ia iluzionistului
viorile...

*

tăcerea se retrage
în gângurit de concerte de flaute.
marea desface izvoarele nopții:
risipă de lacrimi prin pustiuri.
degete subțiri răsfiră
croaziere
pe singuratice praguri.

femeia-
pentru care merită să piezi o corabie,
scrutează
îndepărtatele zări...